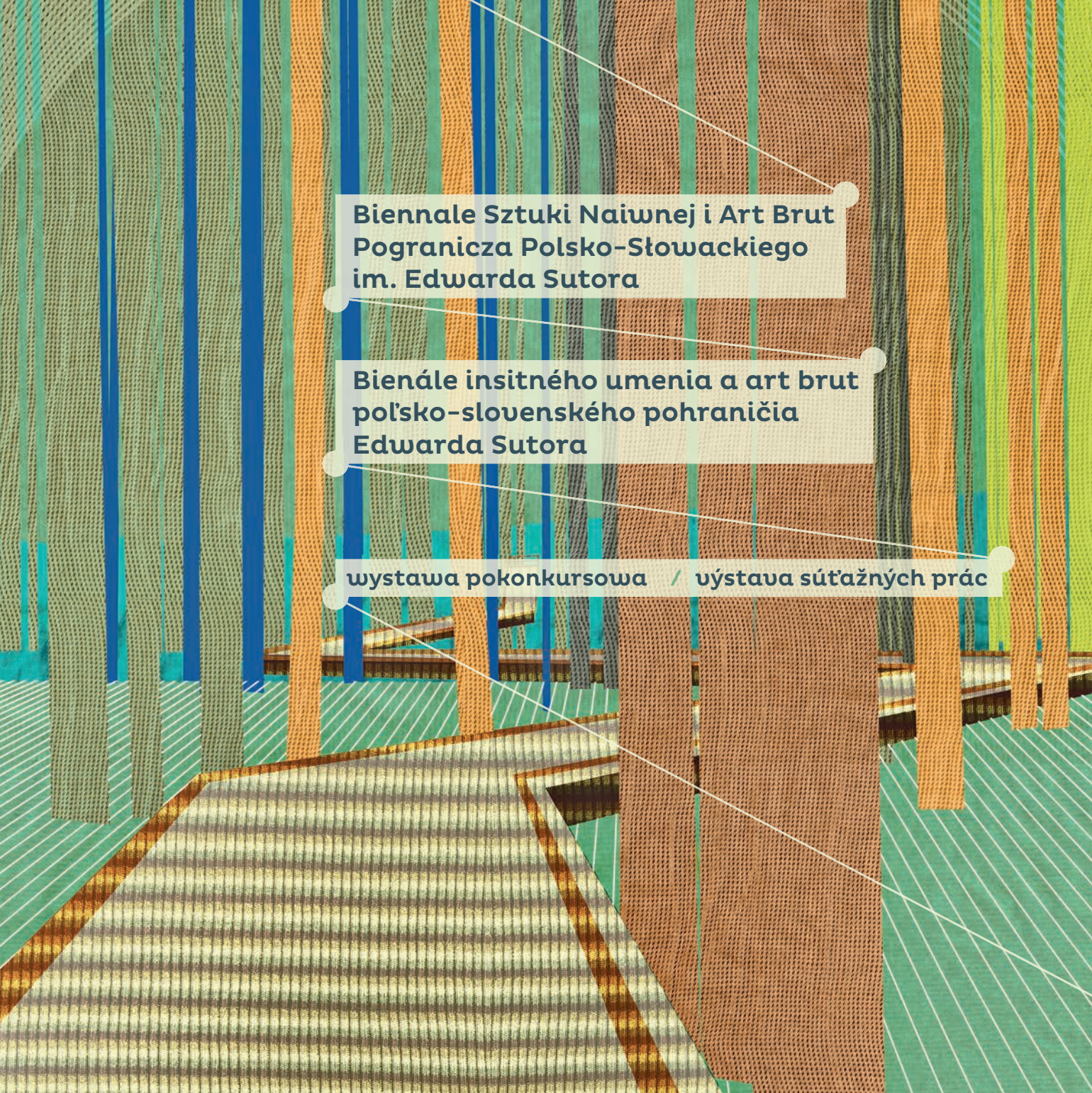

**Biennale Sztuki Naiwnej i Art Brut
Pogranicza Polsko-Słowackiego
im. Edwarda Sutora**

**Bienále insitného umenia a art brut
poľsko-slovenského pohraničia
Edwarda Sutora**

wystawa pokonkursowa / výstava súťažných prác

Tłumaczenie / Preklady: Agencja BTB

Autor reprodukcji / Autor reprodukcii: Kazimierz Gajewski

Korekta / Korektúra: Anna Majorczyk, Radoslava Krafčíková

Projekt graficzny / Grafická úprava: VOIT STUDIO – Emilia Voit, Jarek Łakoma

Noty biograficzne laureatów konkursu opracowano na podstawie informacji nadesłanych przez artystów lub instytucje kultury, które zgłosiły ich do konkursu.

Životopisné údaje o laureátoch súťaže sú spracované na základe informácií zaslaných od umelcov a kultúrnych inštitúcií, ktoré ich prihlásili do súťaže.

Przygotowanie do druku i druk / Příprava do tlače a tlač:

Pasaż Spółka z o. o.

ul. Rydlówka 24

30-363 Kraków

www.pasaz.com

Copyright © Związek Euroregion „Tatry” w Nowym Targu

ul. Sobieskiego 2, 34-400 Nowy Targ

tel. +48 18 266-99-81

e-mail: euroregion.tatry@pro.onet.pl

www.euroregion-tatry.eu

ISBN 978-83-931270-5-4

Nowy Targ 2013

Wyłączną odpowiedzialność za treść niniejszej publikacji ponosi Związek Euroregion „Tatry” i w żadnym razie nie może być ona utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Unii Europejskiej. Egzemplarz bezpłatny.

Výhradnú zodpovednosť za obsah tejto publikácie nesie Zväzok Euroregión „Tatry” a v žiadnom prípade nemôže byť stotožnený s oficiálnym stanoviskom Európskej únie. Beplatný exemplár.

Wystawa i katalog współfinansowane przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz z budżetu państwa w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Rzeczpospolita Polska – Republika Słowacka 2007–2013.

Výstava a katalóg sú spolufinansované Európskou úniou z Európskeho fondu regionálneho rozvoja a štátneho rozpočtu v rámci Programu cezhraničnej spolupráce Poľská republika – Slovenská republika 2007–2013.

Słowo wstępne

Nie wiem, czy druga edycja Biennale Sztuki Naiwnej i Art Brut Pogranicza Polsko-Słowackiego im. Edwarda Sutora to tylko kontynuacja, czy już może tradycja, ale wiem z pewnością, że jest to inicjatywa niezwykle cenna i ważna, wiem również, że warto podjąć wysiłek, aby Biennale stało się tradycją i weszło na stałe do kalendarza wydarzeń kulturalnych.

Każda możliwość konfrontacji artystycznej, każda możliwość zaproszenia do świata swojej wyobraźni oraz zaprezentowania swojego widzenia i rozumienia rzeczy i zdarzeń, jak również swojej wewnętrznej i zewnętrznej przestrzeni, jest dla każdego twórcy niezwykle ważnym i cennym doświadczeniem, gdyż artysta oddając światu kawałek siebie, poddaje się równocześnie ocenie, która w przypadku konkursu bywa profesjonalna, ale i surowa.

Biennale Sztuki Naiwnej i Art Brut Pogranicza Polsko-Słowackiego im. Edwarda Sutora jest realizowane w ramach mikroprojektu pt.: *Partnerska współpraca transgraniczna Euroregionu „Tatry”* współfinansowanego przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz z budżetu państwa w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Rzeczpospolita Polska – Republika Słowacka 2007–2013.

Jury powołane przez Dyrektora Biura Związku Euroregion „Tatry” oceniło nadesłane prace na dwóch etapach konkursu. Członkowie jury podejmując się trudnego wyzwania, jakim jest ocena dzieła, kierowali się przede wszystkim własną wrażliwością estetyczną i osobistymi artystycznymi fascynacjami. Mniej ważne w ich oczach było precyzyjne odmierzanie wartości artystycznej przypadającej na centymetr lub kilogram dzieła.

Úvodné slovo

Neviem, či druhý ročník Bienále insitného umenia a art brut poľsko-slovenského pohraničia Edwarda Sutora je len pokračovanie alebo už možno tradícia, ale som si istá, že je to mimoriadne vzácna a dôležitá iniciatíva, viem tiež, že stojí za to vynaložiť úsilie, aby sa Bienále stalo tradíciou a natrvalo sa zapísalo do kalendára kultúrnych udalostí.

Každá príležitosť umeleckej konfrontácie, každá možnosť pozvať do sveta svojej predstavivosti a prezentovať svoj pohľad a chápanie vecí a príbehov, ako aj svoj vnútorný a vonkajší priestor je pre každého autora mimoriadne dôležitou a vzácnou skúsenosťou, pretože umelec, ktorý prenecháva svetu kus samého seba, sa zároveň podrobuje hodnoteniu, ktoré je v prípade súťaže profesionálne, ale aj prísne.

Bienále insitného umenia a art brut poľsko-slovenského pohraničia Edwarda Sutora sa realizuje v rámci mikroprojektu pod názvom *Partnerská cezhraničná spolupráca Euroregiónu „Tatry”* spolufinancovaného Európskou úniou z Európskeho fondu regionálneho rozvoja a zo štátneho rozpočtu v rámci Programu cezhraničnej spolupráce Poľsko – Slovenská republika 2007–2013.

Porota vymenovaná riaditeľom kancelarie Zväzku Euroregión „Tatry” vyhodnotila zaslané práce v dvoch kolách súťaže. Členovia poroty, ktorí sa podujali na túto náročnú úlohu, akou je hodnotenie umeleckého diela, sa predovšetkým riadili svojím vlastným estetickým vnímaním a osobnými umeleckými fascináciami. Menej dôležité bolo v ich očiach precízne odmeriavanie umeleckej hodnoty pripadajúcej na centimeter alebo kilogram diela.

Jury pracowało w składzie:

PRZEWODNICZĄCA:

- Anna Dziubas – artysta plastyk, Kierownik Galerii BWA JATKI w Nowym Targu (oddział MCK SOKÓŁ Nowy Sącz)
- WICEPRZEWODNICZĄCA:
- Erika Cintulová – Dyrektor Muzeum w Kieżmarku, CZŁONKOWIE:
- Antoni Nowak – Dyrektor Biura Związku Euroregion „Tatry”,
- Karolina Luksa – Galeria Szyb Wilson Pro Inwest Sp. z o.o. w Katowicach,
- Jana Majorová Garstková – Dyrektor Biura Združenia Región „Tatry” w Kieżmarku oraz
- Eva Luptáková – Dyrektor Orawskiej Galerii w Dolnym Kubinie (w pierwszym etapie oceny).

Porota pracovala v zložení:

PREDSEDNÍČKA:

- Anna Dziubas – výtvarná umelkyňa, vedúca galérie BWA JATKI v Nowom Targu (pobočka MCK SOKÓŁ Nowy Sącz)
- PODPREDSEDNÍČKA:
- Erika Cintulová – riaditeľka Múzea v Kežmarku, ČLENOVIA:
- Antoni Nowak – riaditeľ kancelárie Zväzku Euroregión „Tatry”,
- Karolina Luksa – Galéria Szyb Wilson Pro Inwest Sp. z o.o. v Katoviciach,
- Jana Majorová Garstková – riaditeľka kancelárie Združenia Región „Tatry” v Kežmarku a
- Eva Luptáková – riaditeľka Oravskej galérie v Dolnom Kubíne (prvé kolo hodnotenia).

Wszystkie prace malarskie nadesłane na konkurs są w większości niezwykle barwne i dynamiczne, charakteryzuje je często zdeformowana perspektywa lub jej absolutny brak. Niektóre mają formę mozaiki czy też patchworku, w wielu ogromne znaczenie ma detal, w innych kontur i płasko kładzione plamy. Na konkursowych pracach utrwalono zarówno świat realny, ten zza okna, jak i świat fantastyczny, będący jakby baśniową ilustracją.

Nadesłane na konkurs rzeźby są mocno uproszczone i surowe, wyróżnia je albo delikatna polichromia, albo, wprost przeciwnie, bardzo intensywna kolorystyka. Jednak trudno jest twórcom, co widać również w tej edycji konkursu, wyzwolić się z pewnego sposobu traktowania formy przestrzennej, zwłaszcza w pracach wykonanych w drewnie, od manieri charakterystycznej dla sztuki ludowej. O tej trudności pisał już w katalogu do pierwszej edycji Biennale – Leszek Macak – kolekcjoner, miłośnik i znawca sztuki

Skoro všetky maliarske práce prihlásené do súťaže sú mimoriadne pestrofarebné a dynamické, často sa vyznačujú deformovanou perspektívou alebo ju vôbec nemajú. Niektoré majú formu mozaiky alebo patchworku, v mnohých z nich má obrovský význam detail, v iných zase obrys a ploché farebné škvrny. Na súťažných prácach je zachytený ten skutočný svet, ktorý vidieť za oknom, ale aj ten fantastický – akási rozprávková ilustrácia.

Sochy prihlásené do súťaže sú silne zjednodušené a surové, odlišujú sa alebo jemnou polychrómiou alebo – opačne – veľmi intenzívnymi farbami. Avšak pre autorov je zložité, čo vidieť aj v tomto ročníku súťaže, oslobodiť sa od určitého spôsobu vnímania priestorovej formy, najmä v prípade diel vykonaných z dreva, od prejavu charakteristického pre ľudové umenie. O tomto zložitom jave už písal v katalógu k prvému ročníku Bienále pán Leszek Macak, zberateľ, milovník a odborník na insitné umenie. Možno že, by bolo dobre vrátiť sa

naiwnej. Może warto wrócić do tej lektury oraz przypomnieć postać patrona konkursu Edwarda Sutora i jeszcze raz spojrzeć na jego niezwykle rzeźby.

Z prac zakwalifikowanych do drugiego etapu konkursu jury oceniło najwyżej i jednogłośnie przyznało I nagrodę **Krzysztofowi Wojnickiemu** za zestaw prac pod tytułem: „Antylopa”, „Dzięcioł na drzewie”, „Bocian i żaba” i „Jaskółka”. Nagrodzone prace wyróżnia szczerłość i autentyczność wypowiedzi, śmiałe potraktowanie tematu, płasko kładziony, intensywny kolor oraz czarna, gruba konturowa kreska. Ponadto jury stwierdziło, że patrząc na te obrazy, widz uśmiecha się w zachwyceniu nad światem pokazywanym przez artystę, który niewątpliwie reprezentuje kierunek art brut.

II nagrodę przyznano **Annie Jankovskiej** za zestaw prac pod tytułem: „Ja som bača veľmi starý...”, „Hore nad dedinú zemani bohatí...”, „Čerešničky, čerešne, vy ste sa mi...”, „Chodíme, chodíme hore po dedine...”. Zdaniem jury prace tej artystki konsekwentnie opowiadają i ilustrują słowa ludowych piosenek, będących jednocześnie tytułami prac. Pejzaże obejmują dwa, czasem i trzy plany z centralnie umieszczoną postacią – bohaterką danej sceny. Element charakterystyczny, specyficzny dla artystki to drzewo – jego korona jest jak kula z wrysowanym ornamentem oraz bardzo precyzyjnie dopracowanym detałem.

III nagrodę przyznano **Oľdze Sedláčkovej** za zestaw prac pod tytułem: „Zima I”, „Zima II”, „Sánkovačka”, „Pod Veľkou Fatrou”, „Vianoce v Martine”. Prace tej autorki są opowieścią o zimie widzianej z okna, ze wzniesienia, a być może z lotu ptaka. Jest to bardzo szczerza i osobista relacja, jakby szczegółowy reportaż z wydarzeń jednego dnia. Wszystkie

k tomuto textu a pripomenúť osobnosť patróna súťaže – Edwarda Sutora a ešte raz pozrieť na jeho mimoriadne sochy.

Spomedzi prác, ktoré boli kvalifikované do druhého kola, porota vyhodnotila najvyššie a jednohlasne priznala I. cenu **Krzysztofowi Wojnickému** za súbor prác s názvom: „Antylopa” (Antilopa), „Dzięcioł na drzewie” (Ďateľ na strome), „Bocian i żaba” (Bocian a žaba) a „Jaskółka” (Lastovička). Ocenené práce sa vyznačujú úprimnosťou a autentickosťou prejavu, smelým prístupom k téme, plocho nanášanými intenzívnymi farbami a čiernou, hrubou obrysovou čiarou. Porota okrem toho skonštatovala, že pri pohľade na tieto obrazy sa divák usmieva uchvátený svetom zobrazeným umelcom, ktorý nepochybne predstavuje estetiku art brut.

II. cena bola priznaná **Anne Jankovskej** za súbor prác s názvom: „Ja som bača veľmi starý...”, „Hore nad dedinu zemani bohatí...”, „Čerešničky, čerešne, vy ste sa mi...”, „Chodíme, chodíme hore po dedine...”. Podľa názoru poroty práce tejto umelkyne dôsledne rozprávajú a ilustrujú slová ľudových pesničiek, ktoré sú zároveň názvami jednotlivých prác. Krajinky zahŕňajú dva, občas aj tri plány s centrálnou stvárnenou postavou – hrdinkou danej scény. Charakteristickým, špecifickým objektom pre umelkyňu je strom – jeho korona je ako guľa s nakresleným ornamentom a veľmi precízne dopracovaným detailom.

III. cena bola priznaná **Oľge Sedláčkovej** za súbor prác s názvom: „Zima I.”, „Zima II.”, „Sánkovačka”, „Pod Veľkou Fatrou”, „Vianoce v Martine”. Práce tejto autorky sú príbehom o zime pozorovanej z okna, z vrchu a možnože z vtácej perspektívy. Je to veľmi úprimný a osobný prejav, akási podrobná reportáž o udalostiach jedného dňa. Všetky práce majú rovnakú štruktúru,

prace zachowują ten sam układ, artystka precyzyjnie odtwarza elementy architektury i małej architektury. Każda postać opracowana jest indywidualnie, z dużą dbałością o szczegóły.

umelkyňa precízne znázorňuje detaily architektúry a prvky drobnej architektúry. Každá postava je individuálne spracovaná, s veľkou starostlivosťou o zobrazenie detailov.

Wyróżnione prace zwróciły uwagę jury swoją formą, treścią, ekspresją i, nade wszystko, szczerością i autentyzmem – tym czymś, co powodowało, że oglądając je zatrzymywaliśmy się przy nich, dyskutowaliśmy, zastanawialiśmy się, ale w tych przypadkach nasze decyzje nie były już jednogłośnie.

Jury postanowiło nagrodzić wyróżnieniem następujące osoby: Annę Bogucką, Eugeniusza Boguckiego, Bartka Brózdę, Tomasza Chęcia, Macieja Kudasika, Krzysztofa Latałę, Pavla Lofaja, Mirosława Potomę, Jána Špulera, Renatę Zarembę oraz Janusza Zembatego.

Poza pracami nagrodzonymi i wyróżnionymi jury dostrzegło jeszcze i inne dzieła wyróżniające się oryginalnością lub artystyczną dojrzałością, ale istotą każdego konkursu jest konieczność wyboru, których dokonują zarówno ci, którzy prace do konkursu zgłaszają, jak i ci, którzy je oceniają.

Twórczość artystów naiwnych i art brut ma w Polsce swoją długą historię. Pierwszy duży pokaz prac tego kierunku zorganizowano z inicjatywy profesora Aleksandra Jackowskiego i miał on miejsce w warszawskiej Zachęcie w roku 1965. Ta wystawa nosiła tytuł „Inni”. Następna wystawa zatytułowana „Talent, Pasja, Intuicja” odbyła się w 1985 roku w Muzeum Jacka Malczewskiego w Radomiu. W 2005 roku w tym samym muzeum zaprezentowano wystawę „Talent, Pasja, Intuicja II”. W Bydgoszczy w 1996 roku ogłoszony został I Ogólnopolski Konkurs Malarzski adresowany do malarzy z kręgu sztuki naiwnej, którego patronem jest Teofil Ocieпка. Od kilku lat w Galerii

Ďalšie práce, ktoré získali vyznamenania, upútali pozornosť poroty svojou formou, obsahom, výrazom a predovšetkým úprimnosťou a autentickosťou – niečím, čo spôsobilo, že sme sa pri pohľade na diela pristavili, diskutovali, zamysleli sme sa, ale v týchto prípadoch už neboli naše rozhodnutia jednohlasné.

Porota sa rozhodla, že ocení vyznamenaním nižšie uvedené osoby: Annu Boguckú, Eugeniusza Boguckého, Bartka Brózdu, Tomasza Chęcia, Macieja Kudasika, Krzysztofa Latała, Pavla Lofaja, Mirosława Potomu, Jána Špulera, Renatu Zarembu a Janusza Zembatego.

Okrem ocenených a vyznamenaných prác si porota všimla aj ďalšie diela, ktoré sa vyznačovali originalitou alebo umeleckou zrelosťou, avšak podstatou každej súťaže je nevyhnutnosť výberu – práce vyberajú tí, ktorí ich do súťaže prihlasujú, ako aj tí, ktorí tieto práce hodnotia.

Tvorba insitných a art brut umelcov má v Poľsku svoju dlhú históriu. Prvá veľká prezentácia prác v tejto estetike bola usporiadaná z iniciatívy profesora Aleksandra Jackowského, konala sa vo varšavskej galérii Zachęta v roku 1965. Názov tejto výstavy bol: „Inni“ (Iní). Ďalšia výstava s názvom „Talent, Pasja, Intuicja“ (Nadanie, Vášeň, Intuícia) sa konala v roku 1985 v Múzeu Jacka Malczewského v Radome. V roku 2005 toto isté múzeum prezentovalo výstavu „Talent, Pasja, Intuicja II“. V Bydgoszczy bola v roku 1996 vyhlásená I. celopoľská maliarska súťaž adresovaná maliarom z okruhu insitného umenia, ktorej patrónom bol Teofil Ocieпка. Už niekoľko rokov je v galérii Szyb Wilsona v Katoviciach hosťom Art Naif Festiwal, kde

Szyb Wilsona w Katowicach gości Art Naif Festiwal, gdzie – „podczas letnich miesięcy trwania imprezy w Szybie Wilsona gromadzą się młodszy i starszy wielbiciele tej barwnej i radosnej sztuki. Dzieła artystów naiwnych mają bowiem szczególną siłę oczarowywania...” – jak piszą o swojej imprezie jej organizatorzy. Jednym z jurorów tegorocznego Biennale jest reprezentująca Galerię Wilsona Pani Karolina Luksa, która jest cenionym znawcą i ekspertem sztuki naiwnej.

Przywołane wydarzenia zdają się wskazywać, że co jakiś czas wzrasta zainteresowanie twórczością art brut i sztuką naiwną. Cykliczne funkcjonowanie zainicjowanego przez Euroregion „Tatry” Biennale wychodzącego poza granice kraju, wzbogaca w sposób niezwykle cenny życie kulturalne naszego miasta i regionu. Biennale jest także szczególną promocją patrona – Edwarda Sutora i jego niezwyklej twórczości. Promocja ta to „wartość dodana”, gdyż wśród awangardy związanej z art brut nie dość często wymieniania się nazwisko nowotarskiego artysty. Jednak dzięki Biennale, dzięki publikacji albumów, dzięki inscenizacji teatru kto połączonej z wystawą jego dzieł, Edward Sutor staje się artystą rozpoznawalnym i docenianym.

Gratuluje organizatorom i pomysłodawcom konkursu – Euroregionowi „Tatry”. Jurorom dziękuję za współdziałanie, dyskusję, analizę i podejmowanie decyzji. Wszystkim uczestnikom dziękuję za udział, **„talent, pasję i intuicję”**, za prace nadesłane na konkurs, które przecież nie dla nagród były tworzone, ale z potrzeby serca – jednej z najsilniejszych motywacji tworzenia sztuki – nie tylko naiwnej.

*Anna Dziubas
Przewodnicząca jury*

sa „počas letných mesiacov trvania podujatia v šachte Szyb Wilsona stretávajú mladší a starší milovníci tohto pestrého a radostného umenia. Diela naivných umelcov majú nevšednú kúzelnú moc...” – takto píše o svojom podujatí jeho organizátori. Jedným z porotcov tohtoročného Bienále je zástupkyňa galérie Wilsona pani Karolina Luksa, ktorá je uznávaným znalcom a odborníkom v oblasti insitného umenia.

Uvedené udalosti poukazujú na skutočnosť, že periodicky rastie záujem o tvorbu art brut a insitné umenie. Bienále, ktoré je pravidelne iniciované Euroregiónom „Tatry“, prekračuje hranice jednej krajiny, obohacuje mimoriadne vzácnym spôsobom kultúrne dianie nášho mesta a regiónu. Bienále je tiež svojráznou propagáciou patróna – Edwarda Sutora a jeho nevšednej tvorby. Popularizácia jeho mena je „pridanou hodnotou“, pretože medzi členmi avantgardy spojenej s art brut sa meno novotarského umelca neobjavuje dostatočne často. Avšak vďaka bienále, vydávaným albumom a predstaveniu divadla kto v spojení s výstavou jeho diel sa Edward Sutor stáva známym a vysoko hodnoteným umelcom.

Gratulujem organizátorom a iniciátorom súťaže – Euroregiónu „Tatry“. Porote ďakujem za spoluprácu, diskusiu, analýzu a spoločné rozhodovanie. Všetkým účastníkom sa chcem poďakovať za účasť, **„nadanie, vášeň a intuíciu”**, za práce prihlásené do súťaže, ktoré predsa nevznikli preto, aby získali ceny, ale z potreby srdca – jednej z najsilnejších motivácií tvorby – a to nielen naivnej.

*Anna Dziubas
Predsedníčka poroty*

Urodził się w 1976 roku w Brzozowie jako jedyny syn z dwójki rodzeństwa. Dzieciństwo i lata młodości spędził w Grabownicy Starzeńskiej, w której mieszka do dziś. Edukację zakończył na 2 klasach szkoły specjalnej. Po tragicznej śmierci ojca, w wieku 12 lat, poczuł się gospodarzem. Pomagał dziadkowi w pracach na roli, szczególnie lubił zajmować się końmi. I tak przez wiele lat obcował z przyrodą, w otoczeniu zwierząt domowych.

Zaczął malować, żeby wypełnić pustkę po zlikwidowaniu gospodarstwa. Początkowo wykonywał proste rysunki kredkami na papierze.

Od 1999 roku jest uczestnikiem zajęć w pracowni plastycznej Warsztatu Terapii Zajęciowej w Starej Wsi koło Brzozowa. Tu ujawnił swój talent do malowania różnymi technikami zarówno na kartonie, jak i na płótnie.

Najbardziej lubi malować farbami olejnymi i akrylowymi, wybiera duże formaty i używa mocnych, zdecydowanych barw. Tematem jego prac jest najczęściej przyroda, otaczający go ludzie i zwierzęta.

Najchętniej maluje zwierzęta gospodarskie (konie, krowy, świnie, kury), tworząc swoje „gospodarstwo malarstwo” i urzeczyszniając tym samym marzenie o własnym koniu i zagrodzie. W jego późniejszych obrazach pojawiają się ptaki (dzięcioły, jaskółki, papugi) i zwierzęta egzotyczne (antylopy, hipopotamy, żyrafy).

Zwierzęta przedstawia przeważnie w pozycji statycznej, niekiedy stosuje ozdóbki w postaci kwiatka. Jego obrazy emanują ciepłem i radością, odzwierciedlając życiowy optymizm autora. Malowanie z czasem przeradza się w życiową pasję, a Krzysztof Wojnicki staje się twórcą znanym i cenionym nie tylko w lokalnym środowisku. Odbywają się autorskie wystawy, między innymi w galeriach sztuki naiwnej w Krakowie i Szczecinie. Zdobywa wyróżnienia i nagrody w konkursach plastycznych. W grudniu 2012 roku zostaje wyróżniony w IX Ogólnopolskim Konkursie Malarskim im. Teofila Ociepki w Bydgoszczy.

Krzysztof Wojnicki

zaćiatku kreslił jednoduché obrázky ceruzkami na papieru.

Od roku 1999 navštevuje výtvarný krúžok terapeutických tvorivých dielní v Starej Wsi pri Brzozowe. Tu odhalil svoje výtvarné nadanie pre maľbu rôznymi technikami na kartónu a na plátne.

Najradšej maľuje olejovými a akrilovými farbami, vyberá veľké formáty a používa silné, intenzívne farby. Témami jeho prác sú najčastejšie príroda, obklopujúci ho ľudia a zvieratá.

Najradšej maľuje hospodárske zvieratá (kone, kravy, prasatá, sliepky), čím tvorí svoj „maľovaný statok“ a naplňa svoj sen o vlastnom koni a farme. V jeho neskorších prácach sa objavujú vtáky (ďatle, lastovičky, papagáje) a exotické zvieratá (antilopy, hrochy a žirafy).

Zvieratá predstavuje prevažne v statickej polohe, občas na ozdobu pridá kvietok. Jeho obrazy vyžarujú teplo a radosť, odzrkadľujú životný optimizmus autora.

Maľovanie sa s časom mení na životnú vášeň a Krzysztof Wojnicki sa stáva známym a váženým tvorcom nielen v lokálnom prostredí. Konajú sa autorské výstavy, okrem iného v galériách insitného umenia v Krakove a Štetíne. Získava vyznamenania a ocenenia vo výtvarných súťažiach. V decembri 2012 bol vyznamenaný na IX. Celopoľskej maliarskej súťaži Teofila Ociepku v Bydgoszczy.

Narodil sa v roku 1976 v Brzozowe ako jediný syn z dvojice súrodencov. Detstvo a obdobie dospievania strávil v Grabownicy Starzeńskiej, v ktorej býva dodnes. Vzdelávanie ukončil po 2 triedach špeciálnej školy.

Po tragickej smrti otca sa vo svojich 12 rokoch venoval roľníctvu. Pomáhal dedkovi pri poľnohospodárskych prácach, s obľubou sa venoval najmä práci s koňmi. Vďaka tomu bol dlhé roky v kontakte s prírodou, obklopený domácimi zvieratami.

Začal maľovať, aby vyplnil prázdnotu po likvidácii poľnohospodárskeho podniku. Na

I nagroda / I. cena

*Jaskółka, 2012
olej plótno,
50 × 70 cm*

*Antylopa, 2012
akryl na plótnie, 40 × 40 cm*

Urodziłam się w Żylinie, dorastałam w Powaskiej Bystrzycy. W tym regionie przeżyłam przepiękne dzieciństwo i młodość. Już jako przedszkolak uwielbiałam kolorowanki, swoim pięknem oczarował mnie kolor błękitny. Po skończeniu szkoły transportowej projektowałam drogi, następnie wyszłam za mąż i opiekowałam się dwiema córkami i mężem. Przez całe życie w głębi serca pragnęłam spełnić swój sen o malowaniu. Dopiero po przejściu na emeryturę moje marzenie się ziściło. Jakoś tak naturalnie w swoich obrazkach wracałam do czasu dzieciństwa, do chwil spędzonych z moją babcią i dziadkiem, którzy mieli gąski, kaczki, kurki, krowy, koniki – do łąk pełnych kwitnących kwiatów, do prac polowych i śpiewu dobrych, pracowitych ludzi. Te piosenki ludowe śpiewałam moim dzieciom, wnukom, a teraz przedstawiam je w moich obrazkach. Nigdy bym nie pomyślała, że moje malarstwo tak bardzo przemówi do ludzi. Ale właśnie tak się stało, spotkało się ono z zainteresowaniem nie tylko zwykłych odbiorców, ale także specjalistów.

Moje obrazy posiada: Muzeum Sztura w Modrze, Muzeum Miejskie w Trenczynie, prywatni kolekcjonerzy w: Austrii, Serbii, Czarnogórze, Kanadzie, Japonii, Litwie, USA, Emiratach Arabskich, Anglii, Finlandii, Niemczech, Włoszech i Słowacji.

Prezentowałam swoje prace w Bratysławie, Modrze, Twardoszynie, Humennem, Detvie, Starych Horach, Wiedniu, Pieszczanach, Trenczynie, Powaskiej Bystrzycy, Oszczadnicy, Dudincach, Kovačicy w Serbii, na wspólnych i samodzielnych wystawach. Należę do kolonii artystów w Detvie i biorę udział w plenerach malarskich na Słowacji i za granicą. Najważniejsze dla mnie jest sprawianie ludziom radości i wierzę, że mi się to udaje.

Anna Jankovská

Narodila som sa v Žiline a vyrastala som v Považskej Bystrici. V tomto kraji som prežila krásne detstvo a mladosť. S nadšením som maľovala už v predškolskom veku maľovanky a uchvátila ma svojou krásou bledo-modrá farba. Po skončení štúdia na dopravnej škole som projektovala cesty, vydala som sa a starala sa o 2 dcéry a manžela.

Celý život som v srdci živila túžbu konečne si splniť sen o maľovaní. Až po odchode do dôchodku som si tento sen splnila. Akosi prirodzene som sa vracala vo svojich obrázkoch

do detstva, k chvíľam strávených s mojou babičkou a dedkom, ktorí mali húsatá, kačky, sliepocky, kravičky, koníky, lúky s rozkvitnutými kvetmi, k poľným prácam a spevom dobrých pracovitých ľudí. Tieto ľudové piesne som spievala mojim deťom, mojim vnúčatám a teraz ich znázorňujem v mojich obrázkoch. Nikdy som si nepomyslela, že by moje maľovanie široko oslovilo ľudí. A predsa sa stalo, našlo odozvu nielen u laickej, ale aj odbornej verejnosti. Moje obrazy vlastní: Štúrovo Múzeum v Modre, Mestské múzeum v Trenčíne, súkromní zberatelia v: Rakúsku, Srbsku, Čiernej Hore, Kanade, Japonsku, Litve, USA, Arabských emirátoch, Anglicku, Fínsku, Nemecku, Taliansku a na Slovensku.

Vystavovala som v Bratislave, Modre, Tvrdošíne, Humennom, Detve, Starých Horách, vo Viedni, Piešťanoch, Trenčíne, Považskej Bystrici, Oščadnici, Dudinciach, Kovačici-Srbsko, na spoločných i samostatných výstavách. Som členkou Detvianskej umeleckej kolónie a zúčastňujem sa maliarskych plenérov na Slovensku i v zahraničí. Prvoradá u mňa, je robiť ľuďom radosť mojimi obrázkami a verím že sa mi to darí.

II nagroda / II. cena

*Čerešničky,
čerešne, vy ste
sa mi..., 2013
technika
mieszana,
30 × 30 cm*

*Ja som bača veľmi starý..., 2013
technika mieszana, 30 × 30 cm*

Urodziła się w Żylinie. Część swojego życia spędziła w miejscowości Valča (powiat Martin), obecnie mieszka i tworzy w Martinie. W 1951 roku ukończyła Technikum Kreślarstwa w Svitavach na Morawach (obecnie Republika Czeska).

Pracowała jako konstruktorka w zakładach przemysłu ciężkiego zřs Martin.

Od 1999 roku poświęciła się malarstwu olejnemu. W swoich zainteresowaniach artystycznych przejawia skłonność do sztuki naiwnej, a tematem jej obrazów są wspomnienia dzieciństwa, rodzina i codzienne życie.

Swoje prace prezentowała na wielu wystawach. Jej obrazy znajdują się w prywatnych zbiorach, między innymi na Słowacji, w Czechach, Rosji, Holandii.

Jest aktywnym i wieloletnim członkiem Studia Plastyków Amatorów (od 1999) przy Turczańskim Ośrodku Kultury w Martinie.

Olga Sedláčková

Narodila sa v Žiline. Žila vo Valči (okres Martin) a v súčasnosti žije a tvorí v Martine.

V roku 1951 ukončila Technickú kresličskú školu vo Svitavách na Morave (čr).

Pracovala ako konštruktérka v zřs Martin.

Od roku 1999 sa venuje olejomaľbe. Jej výtvarné snaženie inklinuje k insitnému umeniu, v ktorom oživuje spomienky na detstvo, na rodinu a každodenný život v nej.

Svoje práce prezentovala na mnohých výstavách. Jej obrazy sa nachádzajú v súkrom-

ných zbierkach na Slovensku, v Čechách, Rusku, Holandsku a inde.

Je aktívnu a dlhoročnou členkou Štúdia neprofesionálnych výtvarníkov (1999) pri Turčianskom kultúrnom stredisku v Martine.

*Vianoce
v Martine,
2011, olej,
33 × 33 cm*

*Zima II., 2010
olej, 24 × 24 cm*

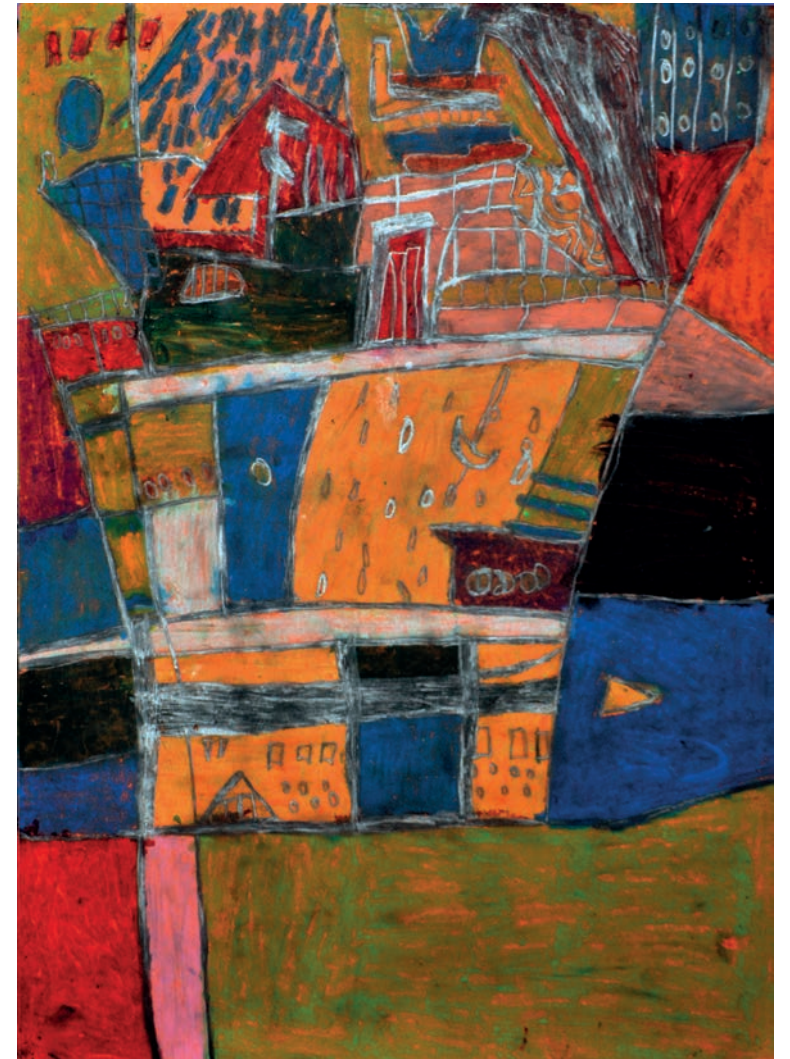
Bartek Brózda, *Kierownik w pracowni*, 2012
akryl na płótnie, 60 × 50 cm

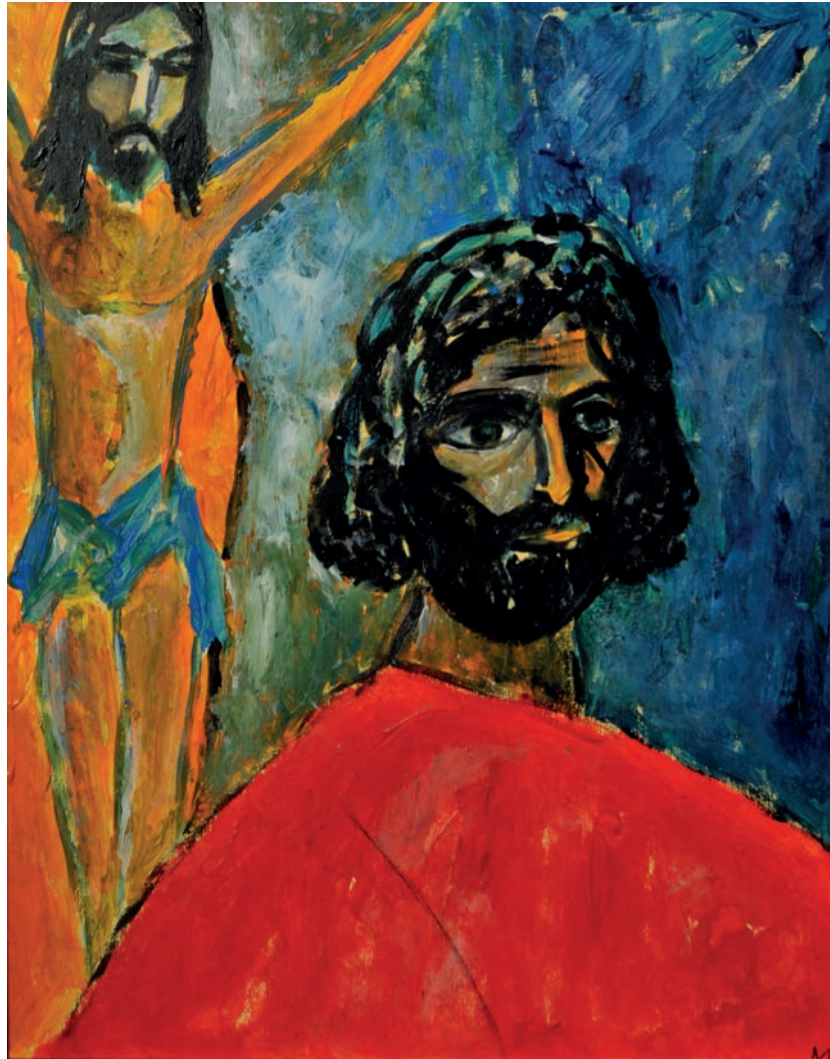
Miroslav Potoma, *Na gazdovskom dvore II*, 2011
olej na płótnie, 63 × 40 cm

Renata Zaremba, *Cztery pory roku*, 2012
pastele olejne, 50 × 40 cm

Tomasz Chęć, *Statek 1*, 2012
pastele, 29 × 42 cm

Maciej Kudasik, *Judas*, 2012
akryl, 28 × 36 cm

Anna Bogucka, *Wjazd do Jerozolimy*, 2009
malarstwo na szkło, 35 × 44 cm

Janusz Zembaty, *Wędkarz*, 2011
rzeźba w drewnie, wys. 30 cm

Ján Špuler, *Potešenie nad kolískou*, 2012
rzeźba w kamieniu, wys. 30 cm

Krzysztof Latała, *Św. Krzysztof*, 2011
rzeźba w drewnie, wys. 40 cm

Eugeniusz Bogucki, *Św. Jakub*, 2010
rzeźba w drewnie, wys. 46 cm

Pavol Lofaj, *Minotaurus*, 2011
rzeźba w drewnie, wys. 80 cm

Wykaz autorów i prac prezentowanych na wystawie

Lubov Balaščáková (Bardejov, Słowacja)

Žatva, 2012, kraszanka na strusim jajku, wys. 16 cm

Život v podhorskej dedinke, 2012, kraszanka na strusim jajku,
wys. 16 cm

Sławomir Błażewicz (Gorlice, Polska)

Grzybowy smok, 1997–2012, technika mieszana, 100 × 130 cm

Rozbity witraż znad Ropy, 1998–2010, technika mieszana,
30 × 40 cm

Anna Bogucka (Zakopane, Polska)

Wjazd do Jerozolimy, 2009, malarstwo na szkle, 35 × 44 cm

Brzózki, 2011, malarstwo na szkle 45 × 35 cm

Eugeniusz Bogucki (Zakopane, Polska)

Gaździnka, 2012, rzeźba w drewnie, wys. 48 cm

Wodniczka, 2012, rzeźba w drewnie, wys. 48 cm

Św. Jakub, 2010, rzeźba w drewnie, wys. 46 cm

Mikołajek, 2012, rzeźba w drewnie, wys. 57 cm

Dušan Brandys (Prešov, Słowacja)

Baronessa, 2012, rzeźba w drewnie, wys. 43 cm

Jednočko, 2012, rzeźba w drewnie, wys. 28 cm

Bartek Brózda (Kalwaria Zebrzydowska, Polska)

Kierownik w pracowni, 2012, akryl na płótnie, 60 × 50 cm

Trzej królowie, 2012, akryl na płótnie, 60 × 50 cm

Grażyna Bryniarska (Zakopane, Polska)

Zadulo, 2012, malarstwo na szkle, 29 × 20 cm

Jacek Cikowski (Nowy Targ, Polska)

Stara karczma, 2012, akryl, 32 × 22 cm

Kapliczka, 2012, akryl, 20 × 23 cm

Tomasz Chęć (Blizne, Polska)

Statek 1, 2012, pastele, 29 × 42 cm

Statek 2, 2012, pastele, 29 × 42 cm

Według LAGERA, 2010, pastele, 21 × 29 cm

Kościół, 2010, pastele, 29 × 42 cm

Emil Czaja (Dobrzechów, Polska)

Ukrzyżowanie, 2009, rzeźba w drewnie, wys. 70 cm

Jozef Čekovský (Kežmarok, Słowacja)

Na dne, 2008, olej na płótnie, 45 × 45 cm

Pokušiteľ, 2011, olej na płótnie, 45 × 45 cm

Jakub Derwich (Żywiec, Polska)

Św. Józef, 2012, rzeźba w kamieniu, wys. 48 cm

Baca żywiecki, 2012, rzeźba w kamieniu, wys. 71 cm

Zuzana Dolinay (Turie, Słowacja)

Prišla zima, 2012, olej, 21 × 28 xcm

Vily, 2012, olej, 96 × 77 cm

Františka Ďubeková (Žilina, Słowacja)

Tulipány, 2010, akryl, 40 × 36 cm

Rastislav Frič (Ružomberok, Słowacja)

Burning bar, 2011, olej, 82 × 88 cm

Łukasz Haduch (Brzozów, Polska)

Kwiaty w wazonie, 2010, pastele olejne, 30 × 40 cm

Łabędź, 2012, pastele olejne, 30 × 40 cm

Święty, 2009, pastele olejne, 40 × 50 cm

Nina Harnáková (Bratislava, Słowacja)

Špania dolina, 2010, akryl, 50 × 82 cm

Energia, 2011, akryl, 50 × 60 cm

Jaromír Hybeľ (Stropkov, Słowacja)

Giraltovce v zime, 2012, olej, 42 × 59 cm

Stropkov v zime, 2012, olej, 41 × 55 cm

Anna Jankovská (Bratislava, Słowacja)
Ja som bača veľmi starý..., 2013, technika mieszana, 30 × 30 cm
Hore nad dedinú zemani bobatí..., 2013, technika mieszana, 30 × 30 cm
Čerešníčky, čerešne, vy ste sa mi..., 2013, technika mieszana, 30 × 30 cm
Chodíme, chodíme hore po dedine..., 2013, technika mieszana, 30 × 30 cm

František Jenčo (Kapišová, Słowacja)
Skansen, 2011, rzeźba w drewnie, 70 × 30 cm
Drevený kostol Ladomirová, 2012, rzeźba w drewnie, 28 × 50 cm

Róbert Kačanek (Stará Ľubovňa, Słowacja)
Kone, 2012, akryl na płótnie, 30 × 40 cm
Kone v cvale, 2012, na płótnie, 40 × 40 cm
Tibor, 2012, akryl na płótnie, 40 × 30 cm

Julian Klamerus (Nowy Targ, Polska)
Św. Brat Albert, 1999, olej na desce, 100 × 100 cm

Stefan Klapcza (Kalwaria Zebrzydowska, Polska)
Centrum, 2012, akryl na desce, 45 × 57 cm
Ogród, 2012, akryl na desce, 60 × 80 cm

Maciej Kudasik (Nowy Targ, Polska)
Judasz, 2012, akryl, 28 × 36 cm
Dom i mur, 2012, akryl, 29 × 20 cm

Stanisław Kudła (Strzyżów, Polska)
Frasobliwy, 2010, rzeźba w drewnie, wys. 23 cm

Krzysztof Latała (Goczałkowice-Zdrój, Polska)
Baba z chrustem, 2009, rzeźba w drewnie, wys. 35 cm
Wysilek, 2010, rzeźba w drewnie, wys. 35 cm
Święty Krzysztof, 2011, rzeźba w drewnie, wys. 40 cm

Wanda Leszczyniecka (Blizne, Polska)
Ogród 1, 2010, pastele, 41 × 29 cm
Ogród 2, 2010, pastele, 41 × 29 cm

Pavol Lofaj (Likavka, Słowacja)
Minotaurus, 2011, rzeźba w drewnie, wys. 80 cm
Hlava II., 2011, rzeźba w drewnie, wys. 25 cm
Hlava III., 2011, rzeźba w drewnie, wys. 23 cm
Schizofrenia, 2011, rzeźba w drewnie, wys. 43 cm

Margita Majzner (Dydnia, Polska)
Skrzyczne, 2012, pastele, 42 × 29 cm
Morze, 2012, pastele, 42 × 29 cm
Zamek w Kieżmarku, 2013, quilling, 42 × 29 cm

Edyta Mika (Wadowice, Polska)
Szopka Betlejemska, 2012, akryl na płótnie, 50 × 70 cm

Emil Mlynárčik (Hôrka, Słowacja)
Vernárska zimná nálada, 2012, olej na płótnie, 45 × 60 cm
Zálesie – po robote, 2012, olej na płótnie, 50 × 40 cm

Małgorzata Mrowiec (Meszna, Polska)
Aniol – spóźniony student, 2012, rzeźba w drewnie, wys. 19 cm
Św. Mikołaj, 2012, rzeźba w drewnie, wys. 15 cm

Janusz Owoc (Brzozów, Polska)
Kobiety przy pracy, 2011, akryl na płótnie, 55 × 40 cm

Czesława Pała (Lubień, Polska)
Mateczka, 2012, rzeźba w drewnie, wys. 36 cm
Kucharka, 2012, rzeźba w drewnie, wys. 35 cm
Juhas, 2012, rzeźba w drewnie, wys. 48 cm

Lilianna Pieńkowska (Żywiec, Polska)
Kapela Górska, 2012, rzeźba ceramiczna, wys. 23 cm
Frasobliwy, 2009, drzeworyt sztorcowy, 18,5 × 8,5 cm

Miroslav Potoma (Svidník, Słowacja)
Na gazdovskom dvore II, 2011, olej na płótnie, 63 × 40 cm
Vianočná nalada, 2011, olej na płótnie, 63 × 40 cm
Štátná rodinka, 2011, olej na płótnie, 63 × 40 cm

Oľga Sedláčková (Martin, Słowacja)
Zima I., 2009, olej, 24 × 24 cm
Zima II., 2010, olej, 24 × 24 cm
Sánkovačka, 2010, olej, 24 × 24 cm
Pod Veľkou Fatrou, 2011, olej, 34 × 24 cm
Vianoce v Martine, 2011, olej, 33 × 33 cm

Teresa Sieńczak (Blizne, Polska)
Maria z dzieciątkiem, 2012, olej, 37 × 27 cm

Agnieszka Sławęcka (Humniska, Słowacja)
Przedszkole, 2010, pastele olejne, 30 × 40 cm
Safari, 2012, pastele olejne, 30 × 40 cm

Henryka Sordyl (Wadowice, Polska)
Odpooczynek, 2009, olej, 70 × 50 cm

Aniela Stanek (Chocholów, Polska)
Kowalskie rzemiosło, 2010, malarstwo na szkle, 40 × 60 cm
Na bacówce, 2012, malarstwo na szkle, 40 × 60 cm

Janusz Strykosz (Krosno, Polska)
Gitara, 2008, pastele, 35 × 50 cm
Przyjaciele, 2008, pastele, 50 × 70 cm

Ján Šima (Čirč, Słowacja)
Aniel, 2012, rzeźba w drewnie, wys. 32 cm
Madona s dietatom, 2011, rzeźba w drewnie, wys. 35 cm

Ján Špulcr (Bobrom, Słowacja)
Potešenie nad kolískou, 2012, rzeźba w kamieniu, wys. 30 cm

Alicja Szymczak (Pszczyna, Polska)
Uliczka nocą, 2011, olej, 28 × 35 cm

Stefan Telep (Uście Gorlickie, Polska)
Kamieniarze, 2010, olej na lnie, 33 × 46 cm
Kolędnicy, 2011, olej na lnie, 38 × 46 cm

Konstanty Urbański (Żywiec, Polska)
Do młyna, 2011, akryl na płótnie, 50 × 60 cm

Krzysztof Wojnicki (Brzozów, Polska)
Antylopa, 2012, akryl na płótnie, 40 × 40 cm
Dzięcioł na drzewie, 2012, olej płótno, 55 × 80 cm
Bocian i żaba, 2012, olej płótno, 55 × 80 cm
Jaskółka, 2012, olej płótno, 50 × 70 cm

Renata Zaremba (Brzozów, Polska)
Gospodarstwo, 2012, pastele olejne, 60 × 80 cm
Bazylika, 2010, pastele olejne, 50 × 70 cm
Droga do Betlejem, 2010, pastele olejne, 50 × 40 cm
Chatka góralska, 2012, pastele olejne, 50 × 40 cm
Cztery pory roku, 2012, pastele olejne, 50 × 40 cm

Janusz Zembaty (Wadowice, Polska)
Kapliczka, 2012, rzeźba w drewnie, wys. 50 cm
Baca, 2011, rzeźba w drewnie, wys. 45 cm
Wędkarz, 2011, rzeźba w drewnie, wys. 30 cm

